

1. czytanie (Iz 49, 1-6) Zbawienie dotrze aż do krańców ziemi
Czytanie z Księgi proroka Izajasza

Posłuchajcie mnie, wyspy; ludy najdalsze, uważajcie: Pan mnie powołał już z łona mej matki, od jej wnętrzości wspomniáł moje imię. Oстрыm mieczem uczynił me usta, w cieniu swej ręki mnie ukrył. Uczynił ze mnie strzałę zaostrzoną, utaił mnie w swoim kołczanie. I rzekł mi: „Tyś służył moim, Izraelu, w tobie się rozsławię”. Ja zaś mówiłem: „Próżno się trudziłem, na darmo i na nic zużyłem me siły. Lecz moje prawo jest u Pana i moja nagroda u Boga mego”. Wsławiłem się w oczach Pana, Bóg mój stał się moją siłą. A teraz przemówił Pan, który mnie ukształtował od urodzenia na swego słuęę, bym nawrócił do Niego Jakuba i zgromadził Mu Izraela. A mówił: „To zbyt mało, iż jesteś mi słuęę dla podźwignięcia pokoleń Jakuba i sprowadzenia ocalałych z Izraela! Ustanowię cię światłością dla pogan, aby moje zbawienie dotarło aż do krańców ziemi”. **Oto Słowo Boże.**

Psalm Responsoryjny (Ps 139, 1-3. 13-14ab. 14c-15 (R.: por. 14a))
Refren.: Sławię Cię, Panie, za to, żeś mnie stworzył

Sławię Cię, Panie, za to, żeś mnie stworzył

Przenikasz i znasz mnie, Panie, *
Ty wiesz, kiedy siedzę i wstaję.
Z daleka przenikasz moje myśli, †
przyglądasz się, jak spoczywam i chodzę *
i znasz moje wszystkie drogi.

Sławię Cię, Panie, za to, żeś mnie stworzył

Ty bowiem utworzyłeś moje wnętrze, *
i utkałeś mnie w łonie mej matki.
Sławię Ci, żeś mnie tak cudownie stworzył, *
godne podziwu są Twoje dzieła.

Sławię Cię, Panie, za to, żeś mnie stworzył

I duszę moją znasz do głębi. *
Nie tajna Ci istota,
kiedy w ukryciu nabierałem kształtów, *
utkany we wnętrzu ziemi.

Sławię Cię, Panie, za to, żeś mnie stworzył

2. czytanie (Dz 13, 22-26) Jan głosił pokutę przed przyjściem Chrystusa Czytanie z Dziejów Apostolskich

W synagodze w Antiochii Pizydyjskiej Paweł powiedział:

«Bóg dał ojcom naszym Dawida na króla, o którym też dał świadectwo w słowach: „Znalazłem Dawida, syna Jessego, człowieka po mojej myśli, który we wszystkim wypełni moją wolę”. Z jego to potomstwa, stosownie do obietnicy, wyprowadził Bóg Izraelowi Zbawiciela Jezusa. Przed Jego przyjściem Jan głosił chrzest nawrócenia całemu ludowi izraelskiemu. A pod koniec swojej działalności Jan mówił: „Ja nie jestem tym, za kogo mnie uważacie. Po mnie przyjdzie Ten, któremu nie jestem godny rozwiązać sandałów na nogach”. Bracia, synowie rodu Abrahama i ci spośród was, którzy się boją Boga! Nam została przekazana nauka o tym zbawieniu». **Oto słowo Boże.**

Aklamacja (Łk 1, 76)

Alleluja, alleluja, alleluja

Ty, dziecię, zwać się będziesz prorokiem Najwyższego, gdyż pójdziesz przed Panem przygotować Mu drogę.

Alleluja, alleluja, alleluja

Ewangelia (Łk 1, 57-66. 80) Narodzenie się Jana Słowa Ewangelii według św. Łukasza

Dla Elżbiety nadszedł czas rozwiązania i urodziła syna. Gdy jej sąsiedzi i krewni usłyszeli, że Pan okazał tak wielkie miłosierdzie nad nią, cieszyli się z nią razem. Ósmego dnia przyszli, aby obrzezać dziecię, i chcieli mu dać imię ojca jego, Zachariasza. Jednakże matka jego odpowiedziała: «Nie, lecz ma otrzymać imię Jan». Odrzekli jej: «Nie ma nikogo w twoim rodzie, kto by nosił to imię». Pytali więc znakami jego ojca, jak by go chciał nazwać. On zażądał tabliczki i napisał: «Jan będzie mu na imię». I wszyscy się dziwili. A natychmiast otworzyły się jego usta, język się rozwiązał i mówił wielbiąc Boga. I padł strach na wszystkich ich sąsiadów. W całej górskiej krainie Judei rozpowiadano o tym wszystkim, co się zdarzyło. A wszyscy, którzy o tym słyszeli, brali to sobie do serca i pytali: «Kimże będzie to dziecię?» Bo istotnie ręka Pańska była z nim. Chłopiec zaś rósł i wzmacniał się duchem; a żył na pustkowiu aż do dnia ukazania się przed Izraelem. **Oto słowo Pańskie.**

Zapraszamy na parafialną stronę internetową: <http://fredrikstad.katolsk.no>